എഴുത്തു വാതിൽ

സൂചിക

ക്രമ നമ്പർ	ഉള്ളടക്കം	പേജ് നമ്പർ
1	**മുഖത്തെഴുത്ത്**	4
2	ആശംസ	5-10
3	COORDINATORS	11
4	EDITOR & SUB EDITORS	12
5	EDITORIAL BOARD	13
6	ചരിത്രം	14-15
7	**മഴത്തെയ്യം**	16
8	*പ്രകൃതി*	17
9	**അമ്മുവിന്റെ കുഞ്ഞുമനസ്സ്**	18-20
10	Let's go then, you and I	21
11	**ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണപൊതി തരൂ**	22
12	Issue and problems faced by women in India	23-24

13	നവകേരളം	25
14	Technology As a Distraction	26-27
15	वसुंधरा	28
16	ദുരന്തത്തിനാണോ മനുഷ്യനാണോ തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ തിരുത്തേണ്ടത് ?	29-32
17	CLEAN INDIA	33
18	മീനം	34
19	കല്പാന്തകാലം പിന്നിടുമ്പോൾ	35
20	*Across The River Into The Trees*	36-37
21	नशा युव पीढ़ी का अभिशाप	38-39
22	ചിത്രജാലകം	40-52
23	IT WAS A BAD DREAM	53-56

മുഖത്തെഴുത്ത്

ഇത് ഇ- വായനയുടെ കൂടെ കാലമാണ് . ആ വായന മാത്രമായിരുന്ന നാളുകൾ അസ്തമിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എഴുത്തിന്റെയും വായനയുടെയും നവലോകം അനന്തസാധ്യത തുറക്കുന്നുണ്ട്. കുട്ടികളുടെ എഴുത്തിനിരുത്ത് തന്നെ ക്ലിക്കുകളാകാൻ തുടങ്ങി. കടലാസ്സ്, പേന, പകർത്തി എഴുതൽ, വാരികയ്ക്ക് അയക്കൽ ,പത്രാധിപരുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ തുടങ്ങിയ പലതും സൈബർ ലോകം തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എഴുത്തിന്റെയും ആവിഷ്കാരത്തിന്റെയും രംഗത്ത് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ വിജയപതാക ഉയർന്നു നിൽക്കുന്നു.

സർഗാത്മകതയുടെ ഈ തുറന്ന ലോകത്തിലേക്കാണ് എഴുത്തുവാതിൽ തുറന്നിട്ടിരിക്കുന്നത്.വിദ്യാഭ്യാസ രംഗത്ത് 125 വർഷത്തിലേക്ക് കടക്കുന്ന തളിപ്പറമ്പ് മൂത്തേടത്ത് ഹയർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളിന്റെ ഈ നവ സംരംഭം വിജയിക്കുമെന്ന് തന്നെ പ്രതീഷിക്കുന്നു . ആവിഷ്കാരത്തിന്റെ നവ ചക്രവാളങ്ങളിലേക്ക് സഞ്ചരിക്കാൻ ഇടംനൽകും എഴുത്തു വാതിൽ..

ആശംസ

മൂത്തേടത്ത് സ്കൂളിലെ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങളുടെ നവ സംരംഭമായ ഇ-മാഗസിന് എല്ലാ വിധ ആശംസകളും നേരുന്നു.

പി.വിജയലക്ഷ്മി

ഹെഡ്മിസ്ട്രസ്സ്

മൂത്തേടത്ത്.എച്.എസ്.എസ്

തളിപ്പറമ്പ

ആശംസ

നിഷ്കളങ്ക ബാല്യത്തിന്റെയും കൗമാരത്തിന്റെ ഇളംമുറക്കാരുടെയും സർഗ്ഗവാസനകൾ കണ്ടെത്തി ആകാശത്തോളം ഉയർത്തിയ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിന് എല്ലാ വിധ മംഗളങ്ങളും നേരുന്നു.

ടി.പി. മായാമണി

പ്രിൻസിപ്പൽ

മൂത്തേടത്ത്.എച്ച്.എസ്.എസ്

MESSAGE

I am happy to know that Little kites of MOOTHEDATH HSS is starting an" e-magazine" at school .I am sure that it will encourage the performance and activities of the students in future. They can increase their knowledge in computer technology and on line engagements by participating in the e-magazine and this will be a milestone in their future life.

I wish all success to the new endeavor of the students.

P. V. BALAKRISHNAN
MANAGER
EDUCATION SOCIETY
TALIPARAMBA

ആശംസ

ലിറ്റിൽ കൈറ്സിന്റെ ഭാഗമായി മൂത്തേടത് ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിൽ ഇ-മാഗസിൻ തുടങ്ങുന്നതായി അറിഞ്ഞു. അത് കുട്ടികളുടെ സമഗ്രമായ കഴിവുകളെ പരിപോഷിപ്പിക്കാൻ ഉതകുന്നതാണ്.ഭാവിയിൽ ഓൺലൈനുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ മനസിലാക്കാൻ കുട്ടികൾക്ക് കഴിയും .ഈ സംരംഭത്തിന് എല്ലാ ഭാവുകങ്ങളും നേരുന്നു.

കെ.ശിവശങ്കരപ്പിള്ള
പ്രെസിഡന്റ്
തളിപ്പറമ്പ എഡ്യൂക്കേഷൻ സൊസൈറ്റി
തളിപ്പറമ്പ

MESSAGE

I came to know that the Little kites of MOOTHEDATH HSS comes forward with an initiative e-magazine. I extend my whole hearted supported and feel sure that it will be highly useful to the students. I wish all the best to the new venture.

K.G.SASEENDRAN NAIR.
PTA PRESIDENT.
MOOTHEDATH HSS.

ആശംസ

മൂത്തേടത്ത് ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിൽ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് അംഗങ്ങൾ ഇ- മാഗസിൻ പുറത്തിറക്കുന്നതായി അറിഞ്ഞു. സാങ്കേതിക വിദ്യയിൽ വൈദഗ്ധ്യവും അഭിരുചിയുമുള്ള ഒരു തലമുറയെ രൂപപ്പെടുത്തിയെടുക്കാൻ ഈ പദ്ധതിയിലൂടെ നമുക്ക് സാധിക്കും. അതിനു എല്ലാവർക്കും സാധിക്കട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എം.ജെ .മാത്യു
സ്റ്റാഫ് സെക്രട്ടറി

COORDINATORS

S I T C

MIDLAJ P V

KITEMASTER

SUGESH M

KITEMISTRESS

BHAVANA M P

എഴുത്തു വാതിൽ

STUDENT EDITOR

AAKAMSH. IX.F

SUB EDITORS

AJIL SHYJU IX.B

HIMA IX.G

PARVATHI IX G

NIVEDYA IX G

TWEJA IX F

EDITORIAL BOARD

SHAJMIN IX E.

GREESHMA IX G

JENIN IX F

ANJU FELIX IX C

SANDRA IX K

ADHITHYAN IX B

ADITHYA IX C

ANJU JESLIN IX C

ചരിത്രം

1894 നവമ്പർ 14 ആണ് സ്കൂളിന്റെ സ്ഥാപക ദിനം. തളിപ്പറമ്പിലും പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലുമുള്ളവർക്കു ആധുനിക വിദ്യാഭ്യാസസൗകര്യം നൽകുക എന്ന ലക്ഷ്യം വെച്ച് ബ്രഹ്മശ്രീ മൂത്തേടത് ബ്രഹ്മശ്രീ മല്ലിശ്ശേരി കുബേരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടാണ് ഈ സ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചത്. തളിപ്പറമ്പ ക്ഷേത്രത്തിനു സമീപം ചിറവക്കിൽ ഒരു ഇംഗ്ലീഷ് മീഡിയം സ്കൂൾ ആയിട്ടാണ് പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചത്.ദരിദ്ര

എഴുത്തു വാതിൽ

വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് ഫീസില്ലാതെ പഠിക്കാനുള്ള സൗകര്യം അന്ന് ഒരുക്കിയിരുന്നു.പിൽക്കാലത്താണ് ഇന്ന് കാണുന്ന സ്ഥലത്തു സാമാന്യം നല്ല ഒരു കെട്ടിടത്തിലേക്ക് മാറ്റി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടത്. ഏറെക്കാലം ലോവർ സെക്കന്ററി ക്ലാസുകൾ മാത്രമാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. 1895 ൽ മിഡ്ഡിലെ സ്കൂൾ ആയി അംഗീകാരം നേടി.1922 ൽ ഫൗർത്ത ഫോറം ആരംഭിച്ചതോടെ ഹൈ സ്കൂൾ ആയി ഉയർത്തപ്പെട്ടു .1925 ൽ എസ് എസ് എൽ സി പരീക്ഷയുടെ ആദ്യ ബാച്ച് പുറത്തു വന്നു. 1945 ൽ സ്കൂളിന്റെ സുവർണ്ണ ജൂബിലി ആഘോഷിച്ചു. 1949 കാലഘട്ടം സ്കൂളിന്റെ ഭരണപരമായ ഘടനയിൽ ഒരു വഴിത്തിരിവായിരുന്നു .ആ വർഷമാണ് തളിപ്പറമ്പ എഡ്യൂക്കേഷണൽ സൊസൈറ്റി രെജിസ്റ്റർ ചെയ്തു വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഭരണസാരഥ്യം ശ്രീ ബ്രഹ്മശ്രീ മൂത്തേടത്തു നാരായണൻ നമ്പൂതിപ്പാടിൽ നിന്നും ഏറ്റെടുത്തത്.1990 ൽ തന്നെ അൺഎയ്ഡഡ് ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ ബാച്ച് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.2010 ൽ എയ്ഡഡ് ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂൾ ബാച്ച് അനുവദിക്കപ്പെട്ടു.ഇപ്പോൾ 5 മുതൽ 12 വരെ ക്ലാസുകൾ സ്കൂളിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ്-മലയാളം മീഡിയങ്ങളിൽ 5 മുതൽ 10 വരെയും ഹയർ സെക്കന്ററി വിഭാഗത്തിലും എവിടെ പ്രവേശനം നൽകി വരുന്നു. NCC ,സ്കൗട്ട് &ഗൈഡ്സ് ,റെഡ്ക്രോസ്,ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് എന്നിവയുടെ യൂണിറ്റുകളും വിവിധ ക്ലബ്ബുകളും വളരെ മികച്ച രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട് . ജില്ലയിലെ തന്നെ ഏറ്റവും വിപുലമായ ലൈബ്രറിയും വായനാമുറിയും സയൻസ്,കമ്പ്യൂട്ടർ ലാബ്,സ്മാർട്ട് ക്ലാസ് സൗകര്യവും നമ്മുടെ വിദ്യായത്തിലുണ്ട്.

1994 ൽ ശതാബ്ദി ആഘോഷിച്ച ഈ വിദ്യാലയം ഇന്ന് ഹയർ സെക്കന്ററി വിദ്യാഭ്യാസ സൗകര്യം ഉൾപ്പെടെ മാറുന്ന കാലത്തിനും ലോകത്തിനും അനുസൃതമായി ആധുനികവത്കരിക്കപ്പെടുകയാണ്. 90 ഓളം പേര് ഈ സ്ഥാപനത്തിൽ ജോലി ചെയ്യുണ്ട് .

മഴത്തെയ്യം-കവിത
മാധവൻ പുറച്ചേരി

മഴത്തെയ്യം ഉറഞ്ഞാടി
പലവർണ പീലിച്ചൂടി
തകിട തകതിമി
തകിടതകത്തിമി
മേളക്കൈ
താളക്കൈ
നടനമാടുന്നു.

മാനത്തു കരിപ്പൂതം
അലറുന്നു കണ്ണിൽ നിന്നും
തീപ്പൊരികൾ ചിതറുന്നു
വാൾ തിളക്കം കരുണയായ്
പെയ്തിറങ്ങുന്നു.

വരവിളിയാൽ ഉണർത്തുന്നു
ഉയിരിന്റെ പൊടിപിനെ
തകിട തകതിമി
തകിടതകത്തിമി
മഴത്താളം മുറുകുന്നു
നാട്ടുകൂട്ടം കൈകൾ കൂപ്പി
മാമരക്കൂട്ടം.

മലയിറങ്ങി
കുളിരിറങ്ങി
പെരുവഴിയിൽ ഒലിച്ചിറങ്ങി
നാട്ടുതാളപ്പെരുമയായി
നീരൊഴുക്കിൻ പാൽ ചിരിയായി
നടനമാടുന്നു.

ഇലവിരിഞ്ഞു പൂവിരിഞ്ഞു
കായ് വിരിഞ്ഞു കനിവായി
കാലമാകെ ജീവനടന
വേദിയാകുന്നു.

പ്രകൃതി

മാളവിക പൊയ്യിൽ VII.B

തുലാവര്ഷകാലത് പൂക്കളും ചെടികളും
ഹരിതഭംഗി നിറയ്ക്കുമ്പോൾ
നയനകളാൽ ഭംഗി പകരുമ്പോൾ
സന്താനമേകുമീ പ്രകൃതി.
കിളികളുടെ രാഗമറിയാതെ , ദലമർമരം
കാണാതെ, പകലോ രജനിയെ തഴകാതെ
വര്ഷപ്പുലരിയുടെ വരവറിയാതെ
പകച്ചുപോയി തൻ ഉടലും
മ മ ജീവിത സുഖത്തിനായല്ലോ
ഈ ഭൂവിനെ നാം ഹനിക്കുന്നത്.
വര്ഷക്കാലത്തു കുളിരുകോരുന്ന മന്ദാരവും
ജമന്തിയും
മങ്ങി മറയുന്ന ഒരു ദിനം വന്നലോ
നേടിയാലും വൃക്ഷങ്ങളാലും പുൽകിയ നിന്നെ
ഈ മർത്യൻ വിനാശം വരുത്തിയല്ലോ
രുദ്ര രൂപം പൂണ്ടു നീ എത്തി
പ്രളയമായും ,കൊടുങ്കാറ്റായും തീ ജ്വാലയായും
നിന്റെ താപത്താൽ കത്തിയെരിയുമീ
മർത്യനും
ഹരിത പുല്ലരിയാൽ സമ്പന്നമായ നിന്നെ

മനുഷ്യൻ കുത്തിനോവിച്ചോ
വേണ്ടതില്ല ഇതൊന്നും ഈ പുണ്യഭൂവിൽ
കാത്തുരക്ഷിച്ചീടാം നമുക്ക് ഒന്നായി
സ്വാന്തനമേകം ഈ വെൺപച്ചയ്ക്ക്
കൈകോർക്കാം നമുക്ക് ഒന്നായ്.
തിരുച്ച നൽകാം ഒരു മന്ദഹാസം
തൊട്ടുണർത്താൻ ഇ സ്വർഗത്തെ

അമ്മുവിന്റെ കുഞ്ഞുമനസ്സ്

Vyshnavi Latheesh V.B

സുധാകരന്റെ ഇളയ മോളാണ് അമ്മു. രണ്ടാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നു. മൂത്തവൾ ആറിലും. രണ്ടു പേരും പൂമങ്കലം യു.പി. സ്കൂളിൽ പഠിക്കുന്നു.

രണ്ടു വർഷമായി ആ വീട്ടിൽ താമസം തുടങ്ങിയിട്ട്. ഇക്കൊല്ലം വീടിനു പിറകിൽ രണ്ടുമൂന്നുപേര് താമസം ആക്കിയിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഒരു കുട്ടിയും. അമ്മുവിന് അവരോട് സംസാരിക്കണമെന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതുവരെ അവസരം കിട്ടിയിട്ടില്ല. അവധി ദിവസം അപ്പുറത്തെ ആ കുട്ടി നിലത്തിരുന്ന് കരയുന്നത് കണ്ടു, അമ്മു ഓടിച്ചെന്ന് ആ കുട്ടിയെ നോക്കി.

"പാവം, മുഖം കലങ്ങീട്ടുണ്ടല്ലോ? എന്താ പറ്റിയത് ? 'അമ്മ അടിച്ചോ ? അമ്മു ചോദിച്ചു.

അവളൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. മെല്ലെ മുഖം തുടച്ചു.
"എന്താ കുട്ടിയുടെ പേര്?" അമ്മു ചോദിച്ചു.
"ഷെർലിൻ" അവൾ പതുകെ പറഞ്ഞു.
"ആട്ടെ, എത്രാംക്ലാസിലാ?"
"രണ്ടിൽ"
"ആഹാ, കൊള്ളാമല്ലോ! ഞാനുമതെ.." അമ്മു പറഞ്ഞു
" നിന്റെ പേരെന്താ ?" ഷെർലിൻ ചോദിച്ചു
"അമ്മു"
"ശരി"
"എന്തിനാ കരഞ്ഞത് ?" അമ്മു അവളോട് ചോദിച്ചു
"പപ്പയും മമ്മിയും പെൻസിലും നോട്ടുബുക്കും വാങ്ങിത്തരുന്നില്ല ."
"എന്തെ""വെറുതെ"
"എന്തിനാ ഇപ്പൊ പെൻസിലും നോട്ടുബുക്കും ഒക്കെ ?"
അപ്പോഴേക്കും അവൾ വീണ്ടും കരയാൻ തുടങ്ങി. അമ്മുവിന് അതിന് കണ്ടപ്പോൾ സങ്കടമായി.
അവൾക്ക് തോന്നി പൈസ ഇല്ലാത്തോണ്ട് ആയിരിക്കുമെന്ന് .

എഴുത്തു വാതിൽ

"ഏതാ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ജോലി?"
"പപ്പാ എൻജിനീയറും മമ്മി ഡോക്ടറും. നിന്റേതോ ?"
" രണ്ടു പേരും വാർപ്പ് തൊഴിലാളികൾ "
ഡോക്ടറുടേയും എഞ്ചിനീയരുടെയും മകൾ ആയിട്ട്... അവൾ മനസ്സിൽ ആലോചിച്ചു. വേണ്ട ! ആ കുട്ടിയെ വിഷമിപ്പിക്കണ്ട... അവളോടി ചെന്ന് തന്റെ കഴിഞ്ഞ പിറന്നാളിന് അച്ഛനും അമ്മയും സമ്മാനമായി തന്ന പെൻസിൽ എടുത്തു. ആ ഒറ്റ പെൻസിൽ മാത്രമേ അവളുടെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വിഷമത്തോടെയാണെങ്കിലും, അവളത് ഷെർളിനു കൊടുത്തു. ഷെർലിൻ അത് വാങ്ങി.
"ഹാവൂ, പ്രശ്നം തീർന്നു" - അമ്മു
"താങ്ക്സ്" എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ വീട്ടിനകത്തേക്ക് ഓടിപോയി. അമ്മുവും തിരിഞ്ഞുനടന്നു.

"അയ്യോ! നാളെ സ്കൂളിൽ ചിത്രരചനാ മത്സരം ഉണ്ടല്ലോ, എന്ത് ചെയ്യും? പെൻസിൽ എന്റെ കയ്യിലില്ലല്ലോ? - അമ്മു
"ആ കുട്ടിയുടെ കയ്യിൽ നിന്നും പെൻസിൽ തിരിച്ചുവാങ്ങിക്കുന്നത് മോശമല്ലേ... അതും.. കയ്യിൽ നോട്ടുബുക്കും ഇല്ല. സാരമില്ല അച്ഛനോട് ചോദിക്കാം" ആമു അവളുടെ അച്ഛന്റെ അടുത്തേക്കോടി.
"എന്തോന്നാ? എന്തോന്ന്? - അമ്മുവിൻറെ ഓട്ടം കണ്ടപ്പോൾ അച്ഛൻ ചോദിച്ചു.
"എനിക്കൊരു 15 രൂപ വേണം" - അമ്മു
"എന്തിനാണ്"- അച്ഛൻ
"എനിക്ക് നാളെ ഒരു ചിത്രരചനാ മത്സരമുണ്ട് . അതിന് പെൻസിൽ വാങ്ങാനാ" - അമ്മു
" അതിനു നിനക്കു പിറന്നാൾ സമ്മാനമായി തന്ന പെൻസിൽ ഇല്ലേ ?" -അച്ഛൻ
" അത് ഞാൻ അപ്പുറത്തെ കുട്ടിക് കൊടുത്തു " -അമ്മു
"അതെന്തിന് ? " - അച്ഛൻ
" അത് കരഞ്ഞു . അതിന്റെ സങ്കടം കണ്ടപ്പോ കൊടുക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല . "
"മം, ഇതാ രൂപ " - അച്ഛൻ
"താങ്ക്സ് " - അമ്മു
" അപ്പുറത്തെ കുട്ടി പറഞ്ഞുതന്നതാ " ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അവൾ കടയിലേക്കോടി .
" ഈ പെൺ എന്താപ്പാ ഇങ്ങനെ ? ...." സുധാകരൻ തന്നോട് തന്നെ പറഞ്ഞു .

എഴുത്തു വാതിൽ

"എടി മാലിനി ഒരു ചായ ഇങ്ങെടു " - അച്ഛൻ

"മം , എവിടുന്നപ്പ പാൽ . നിങ്ങളിവിടെ കൊണ്ടോന്ന് വെച്ചിട്ടുണ്ടോ ?" .. -മാലിനി (അമ്മ)

" ഹയ്യോ .ഇന്നെനി ചായ ഇല്ല , ആ പെണ്ണിന് കൊടുത്ത 15 വച്ച് വാങ്ങായിരിന്നു ." - അച്ഛൻ

" ഇന്നലെത്തെ കൂലിയാ കൊണ്ടോയത് " -അച്ഛൻ

"നിങ്ങടെ മോളല്ലേ ..പുന്നാരിച്ചോ .. " - മാലിനി

"നീ എന്താ ഇങ്ങനെ? അവൾ നിന്റേം കൂടി മോളല്ലേ " - അച്ഛൻ

Let's go then, you and I

Abhirami A
X B

Let's go to the world of dreams
Where you and I exist......
We care, we fight, we love in our world of dreams
We fight in our sorrows
But we care for each other

Still you are mine
You are the enthusiasm of my life
You are the madness of my life
and you are the love of my life

Let you and I together face the challenges
In the bridge of life
We have thorns in the bridge of life
But you and I fight and challenge it
you are mine and I' am yours

I promise that I'll never let you go
and you should promise me that you will never
Let me down, come...
Let us go then......

'' ഞങ്ങൾക്ക് ഭക്ഷണപൊതി തരൂ ''

-Ahalya Ramakrishnan, S2A

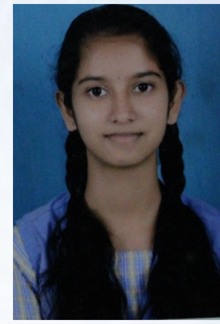

ഉച്ചസൂര്യന്റെ കിരണങ്ങൾ അവന്റെ മേലെ തുളച്ചു കയറി. അവന്റെ കീറിയ മണ്ണ്പിടിച്ച വസ്ത്രങ്ങളിലൂടെ അവന്റെ ശരീരത്തെ അത് നോവിച്ചു. അവനത് വകവെക്കാതെ നടന്നു. അവൻ കടകളുടെ തിണ്ണയിലൂടെ അവ നീരിക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് നടന്നു.

ചില്ലുകൂട്ടുകളിൽ വച്ച ഭക്ഷണത്തിന്റെ കാഴ്ചയും മണവും അവനെ തളർത്തി. അവനതിനോട് എല്ലാം കൊതി തോന്നി. അവന്റെ വായിൽ വെള്ളമൂറി. കടക്കാരൻ അവനെ ആട്ടിയോടിച്ചു,ഏതോ നികൃഷ്ട ജീവിയെ പോലെ. അവനവിടെനിന്നും നടന്നകന്നു. അവനീ ഭൂമിക്ക് ഒരു ഭാരമാണെന്നു തോന്നി. അവന് വിശപ്പ് അസഹനീയമായി തുടങ്ങി. താൻ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചിട്ട് രണ്ടു ദിവസമല്ലേ ആയുള്ളൂ, ഇതുപോലെ എത്ര നാളുകൾ പട്ടിണി കിടന്നിട്ടുണ്ട്. എന്നിട്ടും തനിക്ക് എന്തുകൊണ്ട് സഹിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്ന് അവന് മനസിലായില്ല...

മഴയാർത്തു പെയ്തു...പല ദേശങ്ങളും നാടുകളും വർഷപ്പെയ്ത്തിൽ മുങ്ങി. പ്രകൃതിയോട് ചെയ്തതിനെല്ലാം അത് പ്രതികാരം ചെയ്തു. അതിന്റെ പ്രതികാരദാഹത്തിൽ ഈ നാട് മുങ്ങി. വീടുകളും നാടുകളും മനുഷ്യരും, എല്ലാം അത് ഒടുക്കി. അതിന്റെ പാതകളെല്ലാം അത് വീണ്ടെടുത്തു. കൈയേറി പാർത്ത മനുഷ്യർക്ക് അത് വിട്ട് കൊടുക്കേണ്ടി വന്നു. ഇന്ന് ഹിന്ദുവും മുസൽമാനും ക്രിസ്ത്യാനിയുമില്ല എങ്ങും മനുഷ്യൻ മാത്രം. അവർ ഒരുമിച്ച് ദുരിതാശ്വാസ ക്യാമ്പുകളിൽ കഴിഞ്ഞു. ഒരുമയുടെ സ്വാദ് അറിഞ്ഞു. ക്യാമ്പിലെ ആയിരക്കണക്കിന് മനുഷ്യർക്കിടയിൽ അവനുമുണ്ടായിരുന്നു. വിശന്ന് വളഞ്ഞു പാതയോരങ്ങളിലൂടെ നടന്ന ആ ചെറു പയ്യനും. അവനെ ആട്ടിയോടിച്ച കടക്കാരനും. അന്ന് അയാളും അവനെ പോലെയൊരു ഭക്ഷണ പൊതിക്കായ് കാത്തിരിക്കുകയായിരിന്നു.

Issue and problems faced by women in India

C C Niranjana Nambiar
10 B

India is a country full of diversities and cultures. We as Indians are very proud of it. But India as a developing country has many problems for it. Many political murders , sexual abuse , child labour etc... Yes, sexual abuse towards women is one of the most important problem that we face today. India which is famous for its natural beauty , environment , freedom fighters doesn't show all it our society now. Rani Lakshmi Bhai, Begum Hazrat Mahal and many more women fighters have fought together for one freedom. Even though many discriminations and problems have changed there is a little bit that we face today.

Even the bishops who is nearest to god is breaking the laws. It is the present problem that a sister has been sexually abused by a bishop. And it is shameful thing that it happened in our own gods own country. Now can we say that Kerala is known as gods own country? There is a doubt. It mat be called as the evils own country. The government should take effective steps to stop problems towards the women in India. There should also be a women leader who known all the problems. Women should be given full freedom. But there are demerits in our side too.

It is our duty to protect own body and keep safe. It is own and no one even will be responsible for the problems faced by us. It is our right to protest against such abuses and problems that we face today. Counselling classes should be given to all. We should always remember the national pledge "India is my country and all Indians are my brothers and sisters." it is the children who is the backbone of our country and all precautions and measures should be taken against to protect and keep away the sexual abuse.

After all these problems we should give courage and love to the women who faced these problems and ask to open their mind of their problems. We should always being the persons in front of the law who are responsible for all these. The number of women abuse are increasing day by day. even the temples are witnessed. There is no age limit for all these abuses. A small girl in Katwa village was

brutally raped and killed inside a temple. The policemen are in support with that.

The protectors of our society, the policemen are themselves breaking and benching the laws. First law should be for them. Our sisters who faced such problems in our society are half dead due to injuries and the most important of them all the mental problems faced by them. We have just heard about the problems in radio, newspapers, mobile phones in social media's... but have we heard about it, experienced by our relatives or our friends ? It is the most awful point for them. We should give them the encouragement to, protest and be brave. We all look them with the eyes of sympathy. Is that right? Is it enough for them? We say that their future is destroyed and they won't come back. Our society see them in a different level . Is it right? Is their future destroyed ? No, not at all. India is a country ,as we all know ,is full of diversities . It will surely have the way to save those people. One great example is our fundamental rights. All Indians are considered as equal . We shall always protest for the women abuses faced in India. We shall stand for them and make a new happy India. Let's take the oath " We'll fight against it and will raise our voice if we see it " because I am an Indian and will always be .

Jaihind

എഴുത്തു വാതിൽ

നവകേരളം

SREELAKHMI SOMANATH IX G

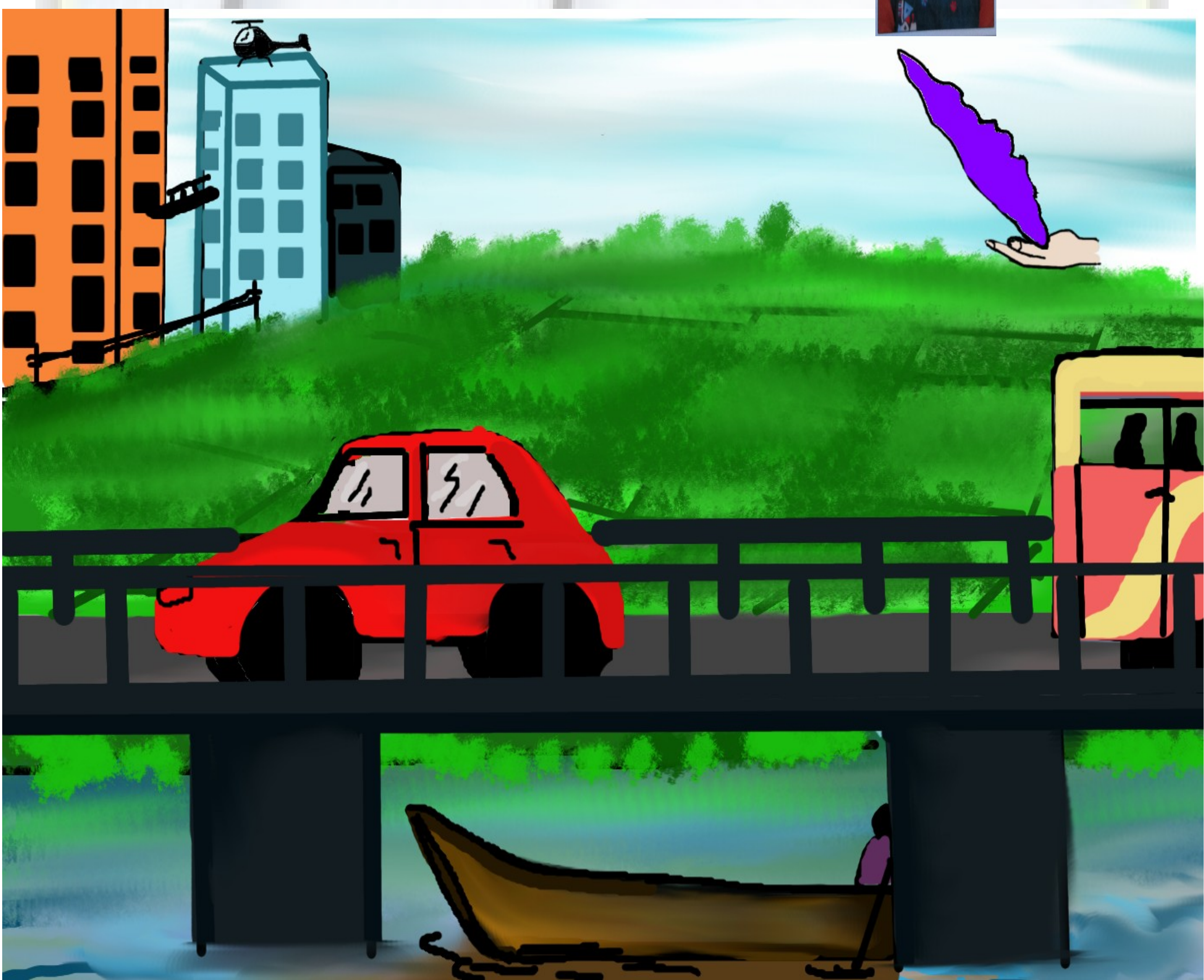

Technology As a Distraction

Nivea, C2

" Is there homework for today ? then WhatsApp me". This is a sentence said by most of the students in the present scenario. People only focus on the boon of technology, why not in bane?
Technology has been growing rapidly throughout the world. It is estimated that in 2017 the mobile phone users in India crossed 1 billion well it seems like boone but not totally made our jobs easier to do. So, as a result of using Technologies, we skip taking risks and hardworking. Now a days, babies are not born with a silver spoon but with an iPad. Technology affected negatively more in teenagers. Deadly games like blue whale, momo challenge, etc. took many teenagers' life from across the world. Improvement in technology leads to the Rapid construction of electronic gadgets which cannot be disposed after its effective working. Many of us dump electronic gadgets in open area which is very dangerous. The Harmful substance live lead and mercury leave out from the damaged gadgets mixes with soil. By this soil will be polluted. What happens to us, a lot will happen ! Is this toxic soil is used for cultivation of vegetables and eatables, the plants absorb the toxic substance and in the soil and finally when we eat, if fruits and vegetables of poisonous plant, then it will harm our body. It leads to problems life cancer and uterus infection which can even cause death.

Now a days students use the electronics gadgets widely for educational purposes. They pass notes and homework with the help of social media. This usage of different media's leak the exam papers and answers sheets of exams which recently happened in Kerala. Increase in growth of internet leads increase in the cyber crimes. The details that we store in our accounts or the money in the bank account could be hacked by the hackers it is a threat to us. Widespread Cyber crimes has happened in recent years which led to form cyber Commission. One of the biggest challenge that a country will face in the coming years will be how to protect information in internet. This will be a great task for official and government of countries in coming years.

എഴുത്തു വാതിൽ

Technology can be seen in small microscopic chips as well as big giant computers. It's not in the matter of size. In the coming years we can see a wide variety of technological development. The point is that how can we dispose the technological gadgets after it used. Could we dispose it safely? If we continue to use Technology more and more, soon our beautiful green will be loaded with a damaged technological products. Earth will have wasted more than human.

So there is only one way to get rid of e garbage, that is to reduce its usage and necessary purchase of technological gadgets should be stopped if you want to buy a new gadget and your old gadget is still working then it's better to give the older gadgets to others or charity. The damaged gadgets could be repaired and reused. The manufacturing company can adopt the method of Green Computing which includes the the three R's reduce, reuse and recycle.

So, by adopting these methods our earth can be a restore green and clean.

वसुंधरा

Naveen kumar

Plus one science

सुन्दर दृश्यं पशयति प्रवेश्ये
पुष्पं विकसंती, कुक्कुटा कूजंति।
सूर्य: उदयति, जलं प्रवुति

कमलानी विकसंती, सूर्य: उठयति
कुक्कुटा कूजंति, जलं प्रवुति ।
सुन्दर दृश्यं सर्वे पश्यति
वसूं धरा, सुन्दर धार ... वसुंधरा ॥

पर्वत ऊरुम जलं प्रवुति ,
अरुनकिरणाम सर्वे प्रसृति ।
वृक्षलतायाम वन प्रवाश्य
सर्वे सुंदरम वसुंधरा ॥

समुधराम वसने जन्थुनाम
जलं भवार्थ संरक्षण ।
वसधा वास्ते जंतूणम
वसुंधरा भवार्थ संरक्षणं ॥

ദുരന്തത്തിനാണോ മനുഷ്യനാണോ തത്വശാസ്ത്രങ്ങൾ തിരുത്തേണ്ടത് ?

- Arshal Isac Thomas

ദുരന്തങ്ങൾ പലവിധം, സുലഭം

2012 ജപ്പാൻ തീരത്തെ സുനാമിതിരകൾ വിഴുങ്ങിയപ്പോൾ , ഫുകുഷിമ നഗരവും ജലസമാധിയിലാണ്ടുപോകുകയായിരുന്നു .പക്ഷെ ഉയരുന്ന ജലത്തേക്കാൾ മനുഷ്യൻ ഭയപ്പെട്ടത് മറ്റൊരു ദുരന്തത്തെയായിരുന്നു . ആണവദുരന്തം ! കടലിന് അഭിമുഖമായി നിന്നിരുന്ന ഫുകുഷിമ ആണവനിലയത്തിന് കേടുപാട് സംഭവിച്ചോ എന്നായിരുന്നു എല്ലാവരുടെയും ഭയം .അത് സംഭവിക്കുകയും ചെയ്തു .ഒട്ടേറെ പേരുടെ ജീവഹാനിക്ക് കാരണമാകുകയും ഏക്കറുകണക്കിന് ഭൂമി തരിശാക്കിയ ഫുകുഷിമ ദുരന്തം അങ്ങനെ ഉണ്ടായി .

ആണവനിലയം നിർമിക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പെരിങ്ങോം ഉൾപ്പെടുന്ന തറികളുടെയും തിരകളുടെയും സ്വന്തം നാടായ കണ്ണൂരിൽ ഈ ദിനങ്ങൾ നാം കണ്ടത് മറ്റൊരു ദുരന്തമാണ് . കൊട്ടിയൂർ കാടുകളിൽ നിന്നും എത്രയോ നാളത്തെ സഹനവും ഭാരവും പേറി ജലദേവതയും മലയും ഇറങ്ങി വന്നു . ആ വരവ് താങ്ങാനുള്ള കഴിവ് നമുക്കോ , നമ്മൾ സൃഷ്ടിച്ച പാലങ്ങൾക്കോ , റോഡുകൾക്കോ ഇല്ലായിരുന്നു .അതെ ഉരുൾപൊട്ടൽ എന്ന ദുരന്തം , സഹ്യന്റെ നിറുകയിൽ തല വെച്ച് ഉറങ്ങുന്ന കേരളതീരത്തിന് എന്നും അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു ഭീഷണി ആയി തുടരും . ഒരു ആണവ ദുരന്തത്തിന് തുല്യമായ ഒന്നുതന്നെ ആണ് ഇത് . കോടാനുകോടി വർഷം കൊണ്ട് രൂപം കൊണ്ട വനവും മണ്ണും ജീവനും തകർത്തുള്ള സംഹാരതാണ്ഡവം ആരിലേക്കാണ് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നത് ? അതെ , ആണവദുരന്തങ്ങൾ മനുഷ്യ സൃഷ്ടി ആണെന്നത് പോലെ തന്നെ ഉരുൾപൊട്ടലും ഒരു മനുഷ്യസൃഷ്ടിത ദുരന്തം ആണ് .

എഴുത്തു വാതിൽ

ക്വാറികളുടെ ക്വോറം തികഞ്ഞില്ല?

2018 ദുരന്തങ്ങളുടെ അശ്രുധാരയിൽ കേരളം മുങ്ങിയ വർഷം ആണല്ലോ ഇത് . പ്രളയവും മണ്ണിടിച്ചിലും ഉരുൾപൊട്ടലും എല്ലാം കേരളത്തിന്റെ പുരോഗതിയെ പുറകോട്ട് അടിച്ചപ്പോൾ ഒരു ഫീനിക്സ് പക്ഷിയെപ്പോലെ ഉയർത്തെഴുനേൽക്കണ്ടവർ ആണ് നാം .

എന്നാൽ അതിനു മുൻപ് ഒരു വിചിന്തനം അത്യാവശ്യം ആണ് . ഇനി ഒരു ദുരന്തം വരാതിരിക്കാൻ എന്തെല്ലാം മുൻകരുതലുകൾ എടുക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്ന് ചിന്തിക്കണം . അതിനു ഒരു ജഡ്ജിയുടെ കീഴിൽ കമ്മിറ്റീ ഉണ്ടാക്കിയ മാത്രം പോരാ . അവർ അതിനെകുറിച്ച് പഠിച്ചു , ആ റിപ്പോർട്ടിന് അനുസൃതമായ കേരളത്തിന്റെ പുതുബോധത്തിലും ശീലങ്ങളിലും പശ്ചാത്തലവികസനത്തിലും ഒരു പുതിയ സംസ്കാരം കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടതുണ്ട് .

അതിനാദ്യം നാം ഉരുള്പൊട്ടലുകളെകുറിച്ചു മനസിലാക്കേണ്ടതുണ്ട് .കേരളത്തിന്റെ പ്രതേകമായ ഭൂപ്രകൃതി കാരണം ഏറ്റവും വ്യാപകമായി ഉണ്ടാകുന്ന ദുരന്തമാണ് ഉരുൾപൊട്ടൽ സഹ്യാദ്രിഗിരിനിരയും അതുമായി ബന്ധപെട്ടു കഴിയുന്നവരുടെയും ജീവിതത്തെയും തകർക്കുന്ന ഈ ദുരന്തം എങ്ങനെയാണുണ്ടാകുന്നത് ?

ഭൂമിയെ സർവംസഹ എന്നാണല്ലോ നാം വിളിക്കുന്നത് . എല്ലാം സഹിക്കുന്നവൾ .എല്ലാം പൊറുക്കുന്നവൾ .അതാണ് ഭൂമി .തന്റെ കുഞ്ഞിന്റെ വികൃതികളെല്ലാം പൊരുത്തു സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു 'അമ്മ . പക്ഷെ ഈ സഹനത്തിനു ഒരു പരിധിയില്ലേ ? ശാസ്ത്രത്തിനും ഒരു 'സാച്ചുറേഷൻ' ഉണ്ട് .അതായത് പ്രതിഭാസം അതിന്റെ പൂർണതയിലെത്തി ആ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ പരമാവധി തുടരും . പക്ഷെ സാഹചര്യങ്ങൾ വളരെ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതാണെങ്കിൽ ഈ സാച്ചുറേഷൻ തകരും . ഇത് തന്നെ ആണ് ഉരുൾപ്പൊട്ടലിലും സംഭവിക്കുന്നത്. മനുഷ്യസഹജമായ പ്രവർത്തികളും അവന്റെ 'വികസനവും' താങ്ങി ഭൂമി , പ്രതേകിച്ചു മലനിരകളിലെ ഭൂമി , പരമാവധി സഹിച്ചു കഴിയും . പക്ഷെ ഒരു പരിധി കടന്നാൽ ഭൂമിയുടെ സമതുലനാവസ്ഥ തെറ്റും . ജലം സൂക്ഷിക്കാനുള്ള കഴിവ് മണ്ണിന് നഷ്ടപ്പെടും . പാറകളെ പിടിച്ചു നിർത്താൻ മണ്ണിന്റെ കരുത്തുറ്റ കരങ്ങൾക്ക് കഴിയാതെ വരും . ഈ ഭാരം , ഒരു പ്രഷർ കുക്കർ പൊട്ടുന്നത് പോലെ , പുറത്തേക്ക് വരുമ്പോൾ കൊട്ടിയൂർ

എഴുത്തു വാതിൽ

അമ്പായത്തോടിൽ കണ്ടതുപോലുള്ള ദുരന്തങ്ങൾ നമ്മൾ കാണേണ്ടി വരും .

ഒരു കാര്യം നാം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടത് , ഉരുൾപൊട്ടലുകൾ കേരളത്തിന്റെ തെക്കൻ ഹൈറേഞ്ചിനെക്കാൾ വടക്കൻ കേരളത്തിന്റെ കുന്നുകളെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തത് . അത് ദൈവമില്ലാത്ത കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകളുടെയും ഗോമാംസം കഴിക്കുന്ന മുസല്മാന്റെയും ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും ഹിന്ദുവിന്റെയും നാടായതുകൊണ്ടാണോ ? മനുഷ്യന്റെ വേദനയിലും അധികാരവും സ്വാധീനവും കാണുന്ന ചില അധമന്മാർക്കേ ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറയാനും പ്രചരിപ്പിക്കാനും കഴിയൂ. മലബാർ കുടിയേറ്റം എന്ന ഒരു ചരിത്രസംഭവം അതിനു പിന്നിലുണ്ട് ,കുറെ ക്രഷേഴ്സുകാരുടെയും ,ക്വാറി ഉടമകളുടെയും , അധികാരികളുടെയും ആർത്തി അതിനു പിന്നിലുണ്ട് .

മലബാർ പണ്ട് ഒരു വൻ വനപ്രദേശമായിരുന്നു . തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ഊഷരഭൂമിയിൽ കാണംവെക്കാനുള്ള വിളപോലുമില്ലാതെ, ദിവാന്റേയും പെഷ്വാറിന്റേയും ഉപ്പുകൊണ്ട് , പച്ച കപ്പ തിന്നു പല്ലുകഴച് ,കൈകൾ തഴച്ച ഒരു ജനവിഭാഗമുണ്ടായിരുന്നു. അവർക്കു ഈ വനം വാഗ്ദത്തഭൂമിയായിരുന്നു .തേനും പാലും ഒഴുകുന്ന ആ ദേശം അവർക്കു മലമ്പനിയും നെറിയും കൊടുത്തു സഹായിച്ചു. പക്ഷെ അവർ അതെല്ലാം അതിജീവിച്ചു. ഒരു അഭിമാനകരമായ ജീവിതം ഈ മലനാട്ടിലെ അവർ കെട്ടിപ്പടുത്തു. വളർച്ച വന്നതോടെ, തിരുവിതാങ്കൂർ മണ്ണിൽ അവർ വേട്ടയാടിയ ചില ദുശീലങ്ങൾ ഇവിടെയും പടർന്നുപിടിച്ചു. കയ്യേറ്റം, അതിർത്തിതർക്കങ്ങൾ, കള്ളക്കടത്തു, അനധികൃതമായി തടി കടത്തൽ, ക്വറികൾ എല്ലാം മണ്ണിനെ പിഴിഞ്ഞ് ചണ്ടിയാക്കി. പണമില്ലാതെ നാടുവിട്ടവർ ആക്രാന്തം മൂത്തു മണ്ണിനെ കടഞ്ഞ്, അമൃത് എടുത്തപ്പോൾ, കാളകൂടം പൊന്തിവരുന്നത് ആരും കണ്ടില്ല.
ഈ ക്വാറികൾ എന്ന വിഭാഗം ഇതിൽ വലിയ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്.
നിർമാണപ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി കരിങ്കലും പാറയും എടുക്കുന്ന ഈ ക്വാറികൾ ഉരുൾ പൊട്ടലുകളുണ്ടാകാത്ത സമയം ഡൈനാമിറ്റ് പൊട്ടിച്ച പാറകൾ പാവപ്പെട്ടവന്റെ വീടിനു മുകളിൽ പതിപ്പിക്കുന്നു.ആവശ്യം ഉള്ള ഈണം മാത്രം ക്വാറി ഉണ്ടെകിൽ കുഴപ്പമില്ല. അത് അശോകസ്തംഭത്തിലെ നാല് സിംഹങ്ങളെ പോലെ,മലയുടെ നാല് വശത്തും ക്വാറി. ഇതിനെല്ലാം കൂട് നിൽക്കാൻ നമ്മുടെ ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളായ 'ജനപ്രതിനിധികളും'. മണ്ണും പറയും നശിപ്പിച്ച ഉരുൾപൊട്ടൽ ഉണ്ടാക്കി വിലസുന്ന ക്വാറികൾ. ഒരിക്കലും അവയുടെ മുതലാളിയുടെ ബംഗ്ലാവിന്റെ മുകളിൽ പത്ത് ടണ്ണിന്റെ കരിങ്കല്ലിടില്ലല്ലോ? തകരുന്നത് ദരിദ്രരുടെയും ഇടത്തരക്കാരന്റെയും ജീവൻ

മാത്രം.

ദുരന്തത്തിന്റെ തത്ത്വശാസ്ത്രം

ദുരന്തത്തിന്റെ തത്വ ശാസ്ത്രമെന്താണ്? ദുരന്തം പാവപ്പെട്ടവനെയും സമ്പന്നനെയും സവർണനേയും അവർണനെയും വേർതിരിക്കുന്നില്ല എന്ന പറച്ചിൽ. എന്നാൽ സമ്പന്നൻ കെട്ടിപ്പടുക്കും. പാവപ്പെട്ടവന്റെ കയ്യിൽ നിന്ന് ഉള്ളതും കൂടി എടുക്കപ്പെടും. വാസ്തവം എന്താണെന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെ തത്വ ശാസ്ത്രവും, നീതി ശാസ്ത്രവും, ധർമവും, സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രവുമാണ് ദുരന്തത്തെ നിർവചിക്കുന്നതും.

CLEAN INDIA

SINAN MUHAMMAD IX.E

മീനം – കവിത

മാധവൻ പുറച്ചേരി

വരവായി...
പള്ളിവാളിളക്കി
ഉടലുരഞ്ഞുരിയാടി
തീമലകളായി
മീൻവെയിൽക്കോമരങ്ങൾ..!

ഭയഭക്തിയാൽ,
തലകുനിച്ച്,
വഴിമാറിനിൽക്കുകയായി
പച്ചിലപ്പാവങ്ങൾ!

അറിയില്ലല്ലോ...
ഉത്സവത്തിലാടിത്തിമർക്കും
ശുഭ്രമേഘബലൂണുകൾക്ക്
തൊണ്ടപൊള്ളും
കിണറാഴം !

കല്പാന്തകാലം പിന്നിടുമ്പോൾ

FATHIMA

പ്രകൃതി നിന്നെ ഞാൻ വീണ്ടും
വീണ്ടും ചവിട്ടി താഴ്ത്തിയതിന്റെ
ശിക്ഷയാണോ നീ തന്നദുരിതം...
അതോ നിന്നുള്ളിലെ വെറുപ്പാണോ..
ഞാൻ എന്നിൽ പഴിചാരുന്നുണ്ട് അമ്മേ..
പക്ഷെ കല്പാന്തകാലം പിന്നിടുമ്പോൾ
ഞാൻ അമ്മയെ വീണ്ടും മറന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു..
മെല്ലെ മെല്ലെ ഞാൻ വീണ്ടും
പഴയ സ്ഥിതിയിലായി കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു അമ്മേ...
ദുരിതം ഇന്നുവരും വരും പോകും
എന്റെ ജീവിതം എനിക്ക് ആസ്വദിക്കണം
ഈ കല്പാന്തകാലം പിന്നിടുമ്പോൾ
എന്റെ മനസ്സിൽ അത് വെറും ഒരു
ഓർമയായി മാറുന്നു...
ഉരുകി തീർന്നൊരു മെഴുകുതിരിയുടെ
മൂല്യമേ കല്പാന്തകാലത്തിനുള്ളു
കത്തിജ്വലിക്കുന്ന ആ ദീപം
എന്നുളിൽ നിന്നും അണഞ്ഞുപോയി
അമ്മേ എനിക്ക് മാപ്പ് നൽകണം
ഞാൻ അറിയാതെ എന്റെ മനം
നിന്നെ ചവിട്ടി അമർത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതാണ്
അമ്മേ മാപ്പ് നല്കുവിൻ...!

Across The River Into The Trees ....

Meenakshi Poyill

Hey sailor , Hey sailor
Could you take me ,
Through the glimmering water,
Beside the wonderful land ,
I want to touch the trees
With my bare hand.

They are the people dressed in green ,
Hanging on the branches ,
Like an infant hanging to mother's bosom.
Hey sailor , I am ready to give ,
you a penny or more.

The birds chirping
And the trees rustling like the key ,
And welcoming the gentle breeze ,
For playing along with me.

Hey sailor , I want to go right now ,
Or else they will not stay there forever ,
As their main enemy ,
We people would finish them forever.

Please my dear sailor,
Listen to my cry & take me there,
Otherwise they will sleep forever,
In the time of history.

എഴുത്തു വാതിൽ

Let me breathe the fresh air they give,
Let me feel the shade of it.
Otherwise it would be an impossible thing,
To do so.

Let me see the flowers ,
Decorating the green plains,
With the lovely living beings,
Sitting by my side like the Snowhite

Allow me sailor, Allow me,
To sing,dance,and enjoy
with creatures,
Which god has given in the form of gifts.

Sailor, take me through,
The chilling water,
Let me touch and play,
With the tiny fishes present in there.

Hey sailor, give me the opportunity,
To kiss the nature and to thank the god,
And let me see the flowers,
Who always face the bright side

They are the wise man,
Who looks towards the optimistic side
And teaches the lesson,
As the teachers do.....

नशा युव पीढ़ी का अभिशाप

Diya Pradeep 10-A

जर्मन के विद्वान् मैक्स मुल्लर ने कहा है " यदि हम ऐसे देश की खोज करने के लिए सम्पूर्ण विश्व की खोज करो जैसे प्रकृति में सर्वसंपन तथा सुन्दर बनाया है तो मैं भारत की ओर इशारा करूंगा "

ऐसा है मेरा वतन | विभव के सबसे बड़े देशों मैं सातवीं है मेरा वतन |

नशा एक ऐसी सा चीज़ हे जिसने दुसरे समस्या को जन्म देती हे | युव पीढ़ी यानि धरती की आनेवाली चाबी अभ नशे की काली हाथों में फस गयी हे| जो नशे के चंगुल फस जाते है ज़िन्दगी भर अपना सच और मानवीय मूल्यों को भूल जाता है | कभीर की दोहा में गूसरें |

"बड़ा हुआ तो क्या हुआ जैसे पेड़ ख़ज़ूर
पंथी को छाया नहीं, फल लागै अतिदूर "

यहां पंथी के ख़ज़ूर नशाखोरी का समाज में फैलने को कई कारण हैं | जैसे

*शिक्षा की कमी
*नशा संबंधी पदार्थो की कूले आम बिक्री
*सिनेमा का प्रभाव
*तनाव, परेशानी, अकेलापन

नशाखोरी चीज़ें जैसे, तंबाकू, पानमसाला, सिगरेट आदि की उपयोग से एक व्यक्ति नशा की काली हाथों में फस जाएगी और कैंसर, अट्टाक, एम्फिसीमा, ब्रौमकइटिस तक भीमारियम हो सकता हैं | गंजा भाग से इंसान का दिमाग ख़राब होने लगता हैं | इससे वह पागल भी हो सकता हैं |

मैं अपने वतन को नशे की काली हाथों से मुक्ति देने केलिए कुछ भी करूंगा | मैं भारत को नशे से आसाद करने केलिए कोशिश करूंगा | हिंदी के प्रसिद्ध साहित्यकार हरिवंशराय बच्चन ने कहा कि

"लहरों से डरकर नौका पार नहीं होती
कोशिश करनेवाले को कभी हार नहीं होता "

എഴുത്തു വാതിൽ

हमें एक ऐसी भारत को बनाना हैं जहां नशामुक्ति हैं | मानव को मानवीय मूल्यों जैसे सचाई, ईमानदारी, दया, मनुष्यता आदि होना चाहिए | मोथिली शमरानगुप्तः कि पंक्तियां में गुज़रें :

"वही पशुप्रकाथि हैं कि
आप-आप ही चारे
वही मनुष्य कि जो
मनुष्य केलिए बने"

हां ऐसे बनाने केलिए में तैयार हूँ
रामविलास शर्मा ने कहा हैं ' जागो फिर एक भार भी'

मेरा वतन हमेशा सचाई के साथ हैं | 31 मई विश्व तंबाकू विरुद्ध दिवस | मनाओ ... और समझो और समझाओ |पेड़ छाया नहीं तो क्या है | जैसे है नशे की चंगुल में फसने वाली आदमी | वह किसके उपकार नहीं देथा , सिर्फ तकलीफ देथा है |

ചിത്രജാലകം

എഴുത്തു വാതിൽ

Sama wried
7th C
blue house

എഴുത്തു വാതിൽ

എഴുത്തു വാതിൽ

MHS
ഹയർസെക്കണ്ടറി സ്കൂൾ

Neelambari T.V
VIII.A

SREYA·K·P·
VIII th J
RECYCLE BIN
WASTE BASKET

Neelambari T.V
VIII.A

SREYA·K·P·
VIIIth J
RECYCLE BIN
WASTE BASKET

എഴുത്തു വാതിൽ

IT WAS A BAD DREAM........

-Nambiar Aswathi Ramachandran

It is actually a bad dream that I had to fight for something that's ,actually a right. I, Kainaat Abdulla has to fight many to reach school everyday.

I was born in a secluded village in Pakistan. From my very childhood itself,I had to face problem of gender discrimination. Even in our home my ammi would give more care to my bhai than me or my younger sister. My younger sister Tahira was born when I was seven. I still remember my ammi stopped feeding Tahi when she became six months old. She was left in my hand to take care. I used to feed her,bathe her. I somewhere fulfilled the job my amma was supposed to do.

I was nine years old when my elder brother Mohammed went to school. It was so fascinating to watch him in the uniform,which consisted of a navy blue trousers and a light blue shirt. He even had a bag in which he put all those books which my abba brought from the day before his school began. He went to school along with abba, I remember it was too early for someone to wake up. He took the 'special' food which ammi prepared for him in his lunch box and went along with abba. It was because we didn't have any schools in our small village .bhai had to go to the town ;where they had a school upto 7th standard.

He came by 5 in the evening. Ammi fed him with chai and paratha. I stood by the door of our house watching him. He explained to us about his first day in school. He even was because we didn't have any schools in our small village .bhai had to go to the town ;where they had a school upto 7th standard.

!!br0ken!! made two friends that day.

Almost an hour after that he kicked off his chappals and threw his uniform in the corner of room and went out to play. I will tell you it's a secret, brother never likes to go to school. He just loved playing cricket. Later that day when I fed Tahi, ammi asked me to wash my brother's uniform. I did that obediently. Cause I did not want ammi to punish me again like last time.

It was quiet midnight when I woke up and I was hungry. I hadn't eaten anything since last two days. Ammi is punishing me for not cleaning my abba's shoes.

I slowly crept into the kitchen. I searched for any leftover from yesterday. But there was nothing. I looked for the pot in which we kept water and found it near the door. My luck was the worst there's not even a drop of water in that.

I was slowly going back to my room. I saw my brother's bag lying at the side of the sofa. I slowly opened the bag and found not more than 5 or 6 books in it. I took out one. It was written in Hindi. I know how to read Hindi. I know how to read Hindi as my parents sent me to madrasa when I was young. We were taught Hindi along with Arabic languages.

The book which belonged to my brother consisted of many poem's, beautiful stories and had plenty of pictures in it. I don't remember when I fell asleep but by the time I woke up someone was screaming over there. I slowly opened my eyes and saw my abba, ammi and brother in front of me. I quickly stood up, noticing that I didn't have a shawl on my head ,I panicked. Now ammi is going to kill me! I slowly tried to escape from there but ammi held my forearm and gave me a tight slap on my face for taking my brother's book and reading.

From that day onward ammi strictly prohibited me from going near my brother or even wonder about the book I read.

Once when me, my sister Tahi and few of us where decorating our hands with mehandi I drew few patterns of flower and along the margin of my ring finger I wrote a few verse that I had read that day when I took my

brother's book. I still remember when we friends were joking about something silly a didi came by. She had worn a green salwar and had a shoulder bag and for me it seemed she was not from there. We where getting ready to leave that place when didi called us. She introduced herself as a national worker, working for some non-governmental thing. She asked me and my friends whether we went to school or something. We all said 'NO' in unison.

Few days after this incident, abba came home at an ungodly hour. He had a fierce face. He went straight to my room after entering the house. Few minutes later ammi along with abba came near me.

That was the first time abba had hit me. I really felt bad about this cause never in all these years did he scold me. They said that I went to the police or something and lodged a complaint of not educating me and my sister. “I never did that” I screamed as my abba went on hitting me.

He went on hitting me, screaming profanities at me. What hurt me the most was when he told me that he disown me and hates himself for having such a girl as his child.

I don't know but something inside me told that I should leave the place I called home till that day. Yes! I ran away. I took few clothes and a quran with me. I don't remember till where I ran but I remember collapsing in front of two shiny headlights.

I woke up a day after in an orphanage, few Kilometres away from my home. They told me that they found me on a highway road, took me there. Few days after they asked about my whereabouts and I told everything till I left my home.

Now I am 17,close to 18 that means;I would legally become a citizen of Pakistan and I am now in 8th standard. And today I live to inspire many to chase their dream of education. It's a flame that has the ability to ignite fire within you.

THANK YOU